

Viata, dublu mixt

Adrian Păunescu

Trăiesc aici, dar mă simt că sunt departe,
Din ce în ce mai singur și mai trist,
Nici nu mai știu cât pot să rezist,
Închis într-un ziar și într-o carte.

Mă-ncredințez iluziei deșarte
Că mă salvează regăsirea-n Christ,
Dar, vai, ajung un fel de dublu-mixt,
Cu viață-n minus și cu plus de moarte.

Și, totuși, nu m-a ocolit norocul,
Deși mi-a fost întotdeauna greu,
Și-am transformat în foc destinul meu
Ca, azi, cenușa să rezume focul.

Și de-aș cădea, așa cum cere jocul,
Ca să devin o piesă de muzeu,
Eu tot îi mulțumesc lui Dumnezeu
C-a-ntârziat și-așa, prea mult, sorocul.